

Festa dels sants Innocents

“Josep es llevà, prengué de nit el nen i la seva mare, se'n va anar cap a Egipte”. Quan no compreguem les situacions difícils que se'ns presenten, intensifiquem el recurs a Déu. Això ens ajudarà a tenir una disposició humil, generosa i sacrificada per complir la seva voluntat.

Evangelí (Mt 2, 13-18)

Quan els savis se n'hagueren anat, un àngel del Senyor es va aparèixer en somnis a Josep i li digué:

-Lleva't, pren el nen i la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà l'infant per matar-lo.

Josep es llevà, prengué de nit el nen i la seva mare, se'n va anar cap a Egipte i s'hi quedà fins a la mort d'Herodes. Així es va complir allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: D'Egipte he cridat el meu fill.

Quan Herodes es veié burlat pels savis, es va indignar molt, i ordenà que a Betlem i a la seva rodalia matessin tots els nens de dos anys en avall, l'edat que calculava pel que li havien dit els savis. Així es va complir allò que havia anunciat el profeta Jeremies: A Ramà se sent un crit, plors i grans planys: és Raquel que plora els seus fills, i no vol que la consolín, perquè ja no hi són.

Comentari

Quin contrast tan gran! Arriben els Reis Mags d'Orient i ofereixen al Nen regals dignes d'un rei i, poc després, l'àngel del Senyor diu a Josep que fugi a una terra llunyana amb Maria i el Nen, perquè un altre rei vol matar-lo. La raó humana tantes vegades no entén els plans de Déu, que semblen contradir-se: d'una banda, tantes manifestacions de la seva bondat i de l'altra, ens apropa el mal, el patiment, i sorgeixen problemes que capgiren els projectes que hem fet amb recta intenció.

Aquestes situacions reclamen la nostra pregària, una unió més intensa amb Déu, per tenir una disposició humil, generosa i sacrificada, i complir allò que disposa el Senyor. De vegades haurem de rendir el propi judici i

deixar de banda les més nobles ambicions, per posar la voluntat al servei d'allò què el Senyor ens mostra i ens resulta particularment costós i fins i tot humanament inexplicable, perquè Déu en sap més. És possible que, quan enmig de la nit, Josep desperta Maria i fuig amb el Nen, no recordés allò que cita l'Evangeli: “d'Egipte vaig cridar el meu Fill” [1], la profecia referida al nen Déu, la qual entendria més tard.

La reacció violenta d'Herodes i el desig de donar mort al Nen palesen l'esterilitat dels qui decreten la mort de Déu. Déu encarnat mor quan vol, oferint la seva vida en redempció de molts, perquè Déu és el Senyor de la vida i de la mort. Davant dels successos inexplicables que jalonen la nostra existència, l'enteniment humà es pot rebel·lar i optar per un ateisme pràctic, però amb això aconseguix només bloquejar la raó i omplir-la de foscor i com a

conseqüència sembrar la desolació:
així acaba l'evangeli d'avui, amb el
plor desconsolat de Raquel pels seus
fills.

[1] Os 11, 1

Miguel Ángel Torres-Dulce //
Sandy Millar - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/festa-dels-
sants-innocents/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/festa-dels-sants-innocents/) (10/08/2025)